

Hotararea 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră

Hotararea 780/2006 din 2006.06.27

Status: Acte în vigoare

Versiune de la: 26 mai 2020

Intră în vigoare:

27 iunie 2006 An

Hotararea 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră

Data act: 14-iun-2006

Emitent: Guvernul

Având în vedere prevederile Tratatului dintre Regatul Belgiei, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) și Republica Bulgaria și România privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, semnat de România la Luxemburg la 25 aprilie 2005, ratificat prin Legea nr. 157/2005,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 60 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1

Prezenta hotărâre stabilește:

- a) schema de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră pentru a promova reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră într-un mod eficient din punct de vedere economic;
- b) creșterea nivelului de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, astfel încât să contribuie la obținerea unor niveluri de reducere considerate necesare din punct de vedere științific pentru a evita schimbări climatice periculoase.

Art. 2

Prezenta hotărâre se aplică emisiilor provenite din ~~instalațiile în care se desfășoară una sau mai multe dintre~~ activitățile prevăzute în anexa nr. 1 și gazelor cu efect de seră prevăzute în anexa nr. 2, cu respectarea, după caz, a dispozițiilor Legii nr. 278/2013 privind emisiile industriale, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2¹

(1)România este stat membru de administrare pentru:

- a)operatorii de aeronave care dețin o licență de operare valabilă, emisă de către autoritatea publică centrală în domeniul transporturilor în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2008 privind normele comune pentru aprobarea serviciilor aeriene în Uniunea Europeană;
- b)operatorii de aeronave care nu dețin o licență de operare valabilă, emisă de un stat membru al Uniunii Europene în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.008/2008, și ale căror zboruri efectuate în anul de referință au generat cantitatea cea mai mare de emisii pe teritoriul României.

(2)În cazul în care în primii 2 ani ai oricărei perioade prevăzute la art. 12² niciuna dintre emisiile din aviație rezultate din zborurile efectuate de către un operator de aeronave care se încadrează la alin. (1) lit. b) nu se atribuie României, operatorul de aeronave este transferat unui alt stat membru de administrare pentru perioada următoare. Noul stat membru de administrare este statul membru cu cantitatea cea mai mare de emisii estimate atribuite aviației, provenind din zborurile efectuate de către respectivul operator de aeronave în cursul primilor 2 ani ai perioadei anterioare.

Art. 3

Pentru aplicarea prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a)activitatea de proiect - implementarea unui proiect aprobat de una sau mai multe părți înscrise în anexa nr. I la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, semnată la Rio de Janeiro la 5 iunie 1992, ratificată prin Legea nr. 24/1994, în conformitate cu art. 6 sau 12 din Protocolul de la Kyoto la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, adoptat la 11 decembrie 1997, ratificat prin Legea nr. 3/2001, și cu deciziile conferințelor părților la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice sau la Protocolul de la Kyoto;
- b)certificat de emisii de gaze cu efect de seră - titlul care conferă dreptul de a emite o tonă de dioxid de carbon echivalent într-o perioadă definită, valabil numai pentru îndeplinirea scopului prezentei hotărâri și care este transferabil în condițiile prevăzute de prezenta hotărâre;
- c)emisii - eliberarea în atmosferă a gazelor cu efect de seră generate de surse aparținând unei instalații sau eliberarea de către o aeronavă, care efectuează o activitate de aviație menționată în anexa nr. 1, a gazelor specificate în cadrul respectivei activități;
- d)gaze cu efect de seră - gazele prevăzute în anexa nr. 2 și alte componente gazoase ale atmosferei, atât naturale, cât și antropice, care absorb și reemit radiație infraroșie;
- e)instalație - orice unitate tehnică staționară, în care se desfășoară una sau mai multe activități prevăzute în anexa nr. 1, precum și orice activitate direct legată tehnic de activitățile desfășurate pe acel amplasament și care pot genera emisii și poluare;
- f)instalație nou-intrată - orice instalație în care se desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1, care a obținut prima dată autorizația privind emisiile de

gaze cu efect de seră după 30 iunie 2011 sau care a beneficiat de o extindere semnificativă după 30 iunie 2011, numai în privința acestei extinderi;

f¹)instalație nou-intrată - orice instalație în care se desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1, care a obținut pentru prima dată autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră până la data de 30 iunie 2019, pentru perioada de alocare 2021-2025, și ulterior până la data de 30 iunie 2024, pentru perioada de alocare 2026-2030;

g)operator - orice persoană care gestionează și controlează o instalație sau care, potrivit legislației în vigoare, a fost investită cu putere de decizie economică asupra funcționării tehnice a instalației;

h)parte prevăzută în anexa nr. I - țară înscrisă în anexa nr. I la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, care a ratificat Protocolul de la Kyoto așa cum se prevede în art. 1 alin. (7) din Protocolul de la Kyoto;

i)persoană - orice persoană fizică sau juridică;

j)public - una sau mai multe persoane și, în conformitate cu legislația sau practica națională, asociații, organizații sau grupuri de persoane;

k)reducere de emisii certificată (CER) - o unitate de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, egală cu o tonă de dioxid de carbon echivalent, provenită de la o activitate de proiect desfășurată în concordanță cu art. 12 din Protocolul de la Kyoto și cu deciziile privind art. 12 adoptate de conferințele părților la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice sau la Protocolul de la Kyoto;

l)registru Uniunii Europene al emisiilor de gaze cu efect de seră - bază de date electronică standardizată care conține elemente de date comune folosite la urmărirea emiterii, deținerii, transferului și anulării certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, a operațiunilor cu unități de emisii de gaze cu efect de seră prevăzute de Protocolul de la Kyoto, pentru a asigura accesul publicului și confidențialitatea în mod corespunzător și pentru a garanta că nu se efectuează transferuri incompatibile cu obligațiile care decurg din Protocolul de la Kyoto;

m)tonă de dioxid de carbon echivalent - o tonă metrică de dioxid de carbon sau o cantitate din oricare alt gaz cu efect de seră prevăzut în anexa nr. 2, cu un potențial de încălzire globală echivalent unei tone metriche de dioxid de carbon;

n)unitate de reducere a emisiilor (ERU) - o unitate de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, egală cu o tonă de dioxid de carbon echivalent, provenită de la o activitate de proiect desfășurată în concordanță cu art. 6 din Protocolul de la Kyoto și cu deciziile privind art. 6 adoptate de conferințele părților la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice sau la Protocolul de la Kyoto.

o)an de referință - în înțelesul art. 2¹, reprezintă primul an calendaristic de funcționare, în cazul unui operator de aeronave care a început să efectueze o activitate de aviație în Uniunea Europeană după 1 ianuarie 2006 și, respectiv, anul calendaristic care a început la 1 ianuarie 2006 pentru operatorii de aeronave care efectuează o activitate de aviație anterior datei de 1 ianuarie 2006;

p)operator de aeronave - persoana care operează o aeronavă în momentul în care efectuează o activitate de aviație prevăzută în anexa nr. 1 sau proprietarul aeronavei, dacă persoana respectivă nu este cunoscută ori identificată de către proprietarul aeronavei;

q)operator de transport aerian comercial - un operator care, în schimbul unei remunerații,

furnizează publicului servicii de transport aerian regulate sau neregulate pentru transportul pasagerilor, mărfurilor sau al poștei;

r)emisiile atribuite din aviație - emisiile generate de toate zborurile care se încadrează în activitățile de aviație prevăzute în anexa nr. 1 și care pleacă de pe un aerodrom situat pe teritoriul unui stat membru și de zborurile care sosesc dintr-o țară terță pe un astfel de aerodrom;

s)emisiile istorice din aviație - media emisiilor anuale din perioada 2004-2006, la nivelul Uniunii Europene, generate de aeronavele care efectuează o activitate de aviație prevăzută în anexa nr. 1;

ș)statul membru de administrare - statul care răspunde de administrarea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în ceea ce privește un operator de aeronave;

t)~~perioade ulterioare - perioade de timp succesive de 8 ani, subsecvente perioadei 2013-2020;~~
[textul din Art. 3, litera T. a fost abrogat la 26-mai-2020 de Art. I, punctul 3. din Hotarirea 393/2020]

ț)indicator de referință pentru alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit - numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră raportat la o tonă-kilometru, calculat prin împărțirea numărului de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate cu titlu gratuit în perioada prevăzută la art. 12² la suma datelor tonă-kilometru incluse în solicitările pentru alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit transmise Comisiei Europene de către statele membre;

u)rezerva specială pentru anumiți operatori de aeronave - numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate operatorilor de aeronave conform art. 15 pentru perioadele prevăzute la art. 12², care reprezintă 3% din numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră atribuite la nivelul Uniunii Europene;

v)indicator de referință pentru alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit din rezerva specială, conform art. 15- indicatorul calculat prin împărțirea numărului de certificate din rezerva specială la suma datelor tonă-kilometru incluse în solicitările operatorilor de aeronave care se încadrează în prevederile art. 15 alin. (5) lit. a) pentru alocarea de certificate de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit din rezerva specială, transmise Comisiei Europene de către statele membre, și creșterea absolută a datelor tonă-kilometru care depășește procentul prevăzut la art. 15 alin. (5) lit. b) în cazul operatorilor de aeronave care se încadrează în prevederile art. 15 alin. (5) lit. b), incluse în solicitările pentru alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit din rezerva specială, transmise Comisiei Europene de către statele membre.

x)ardere - orice oxidare a combustibililor, indiferent de modul în care este utilizată energia termică, electrică sau mecanică produsă prin acest proces și orice alte activități asociate, inclusiv spălarea gazelor reziduale;

y)producător de energie electrică - un operator care deține o instalație care la 1 ianuarie 2005 sau după această dată a produs energie electrică în vederea vânzării către terțe părți și care nu desfășoară nicio altă activitate prevăzută în anexa nr. 1 în afară de «arderea combustibililor».

z)instalație aflată în rezervă sau în standby - instalație care nu funcționează, dar are o

autorizație de funcționare valabilă, poate fi pornită în orice moment și a cărei întreținere se realizează în mod regulat.

Art. 4

(1) Autoritățile competente responsabile pentru aplicarea dispozițiilor prezentei hotărâri sunt: autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, autoritatea publică centrală pentru economie, **autoritatea energie publică și centrală mediul pentru de energie afaceri**, autoritatea publică centrală pentru transporturi, **infrastructură și comunicații**, autoritatea publică centrală pentru finanțe publice, Agenția Națională pentru Protecția Mediului, Garda Națională de Mediu și unitățile subordonate acestora.

(2) Autoritatea publică centrală pentru transporturi, prin Autoritatea Aeronautică Civilă Română, furnizează datele și informațiile în legătură cu operatorii aerieni români care desfășoară o activitate de aviație prevăzută în anexa nr. 1, la cererea Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, precum și sprijinul pentru clarificarea informațiilor comunicate de Comisia Europeană și alte organisme internaționale referitoare la activitățile de aviație realizate de operatorii de aeronave.

Art. 5

(1) Pentru instalațiile în care se desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1, care generează emisii specifice activității respective, operatorul trebuie să dețină autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră emisă de Agenția Națională pentru Protecția Mediului, potrivit prevederilor Ordinului ministrului mediului și pădurilor nr. 3.420/2012 pentru aprobarea procedurii de emitere a autorizației privind emisiile de gaze cu efect de seră pentru perioada 2013-2020, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pentru instalațiile în care se desfășoară activitățile care intră sub incidența legislației privind emisiile industriale, condițiile și procedura aferente emiterii autorizației privind emisiile de gaze cu efect de seră se corelează cu cele prevăzute pentru emiteria autorizației integrate de mediu, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului mediului și pădurilor nr. 3.420/2012, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pentru instalațiile în care se desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1, care generează emisii specifice activității respective, operatorul trebuie să dețină autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră emisă de Agenția Națională pentru Protecția Mediului, pentru perioada de 10 ani care începe la data de 1 ianuarie 2021.

(4) Prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului se aprobă procedura de emitere a autorizației privind emisiile de gaze cu efect de seră pentru perioada 2021-2030.

Art. 6

(1) Pentru a obține autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră, operatorul depune la Agenția Națională pentru Protecția Mediului solicitarea pentru obținerea autorizației împreună cu documentația în care sunt descrise:

a) instalația și activitățile desfășurate, inclusiv tehnologia utilizată;

b) materiile prime și materialele auxiliare a căror utilizare este posibil să conducă la emisii de gaze cu efect de seră prevăzute în anexa nr. 2;

- c) sursele de emisii de gaze cu efect de seră ale instalațiilor care desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1;
- d) planul de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră.

(2) Solicitarea pentru obținerea autorizației privind emisiile de gaze cu efect de seră este însoțită de un rezumat netehnic al documentației depuse.

(3) Competențele și procedura de emitere și revizuire a autorizației privind emisiile de gaze cu efect de seră se stabilesc prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului în termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(4) Operatorul are obligația să asigure autorității competente pentru protecția mediului corectitudinea informațiilor prevăzute la alin. (1) și (2).

Art. 7

(1) Agenția Națională pentru Protecția Mediului emite/revizuieste, după caz, autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră pentru toată instalația sau o parte a acesteia, dacă operatorul îndeplinește cerințele privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 601/2012 al Comisiei din 21 iunie 2012 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

(2) Autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră poate acoperi una sau mai multe instalații în care se desfășoară una sau mai multe activități prevăzute în anexa nr. 1, situate pe același amplasament, și care sunt operate sau controlate de același operator.

Art. 8

Autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră conține:

- a) numele și adresa operatorului/denumirea și sediul, după caz;
- b) o descriere a activităților și a emisiilor de gaze cu efect de seră generate de instalație;
- c) cerințele de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră corespunzătoare planului de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră aprobat de Agenția Națională pentru Protecția Mediului.
- d) [textul din Art. 8, litera D. a fost abrogat la 30-apr-2013 de Art. I, punctul 8. din Hotărârea 204/2013]
- e) obligația de a restitui, până la data de 30 aprilie a anului următor celui pentru care s-a făcut monitorizarea emisiilor de gaze cu efect de seră, un număr de certificate de emisii de gaze cu efect de seră egal cu numărul total de emisii provenite de la instalația respectivă, verificate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 600/2012 al Comisiei din 21 iunie 2012 privind verificarea rapoartelor de emisii de gaze cu efect de seră și a rapoartelor privind datele tonă-kilometru și acreditarea verficatorilor în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și cu normele privind verificarea adoptate de Comisia Europeană, altele decât certificatele de emisii de gaze cu efect de seră alocate operatorilor de aeronave.

Art. 9

(1) Până la data de 31 decembrie a fiecărui an din perioada 2013-2020, operatorul are

obligăția de a informa Agenția Națională pentru Protecția Mediului cu privire la modificările planificate sau efective ale capacității, nivelului de activitate sau ale funcționării unei instalații, în conformitate cu prevederile art. 24 alin. (1) din Decizia 2011/278/UE a Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

(2) Agenția Națională pentru Protecția Mediului revizuește autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră ~~la intervale de cel mult 5 ani sau~~ ori de câte ori intervin modificări în instalația în care se desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1.

(3) La schimbarea operatorului unei instalații care deține o autorizație privind emisiile de gaze cu efect de seră, noul operator are obligația să solicite Agenției Naționale pentru Protecția Mediului revizuirea autorizației cu privire la denumirea și sediul noului operator, în termen de 45 de zile de la data producerii modificării.

(4) Operatorul are obligația să garanteze corectitudinea informațiilor prevăzute la alin. (1).

(5) Operatorul de aeronave are obligația să informeze Agenția Națională pentru Protecția Mediului cu privire la orice modificări care determină revizuirea planului de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru activități de aviație, prevăzut la art. 21 alin. (3), și a planului de monitorizare și raportare a datelor tonă-kilometru pentru activități de aviație, prevăzut la art. 21 alin. (4), în termen de 45 de zile de la data producerii modificării.

(6) Operatorul și operatorul de aeronave au obligația să asigure corectitudinea și caracterul complet al informațiilor furnizate în planul de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră și în planul de monitorizare și raportare a datelor tonă-kilometru, după caz.

(7) Agenția Națională pentru Protecția Mediului poate solicita operatorului și operatorului de aeronave informații suplimentare în legătură cu informațiile furnizate conform alin. (1) și (5).

Art. 10

~~Începând cu cea de a treia perioadă a schemei de comercializare a certificatelor alocate gratuit, respectiv 2013-2020, numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate anual se diminuează linear, pornind de la mijlocul perioadei 2008-2012. Cantitatea respectivă se reduce cu un factor linear de 1,74% în raport cu cantitatea medie anuală a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră alocate în conformitate cu Planul național de alocare privind certificatele de emisii de gaze cu efect de seră pentru perioadele 2007 și 2008-2012, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 60/2008.~~

(1) Începând cu cea de-a treia perioadă a schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră alocate cu titlu gratuit, respectiv 2013-2020, numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate anual se diminuează linear, pornind de la mijlocul perioadei 2008-2012. Cantitatea respectivă se reduce cu un factor linear de 1,74% în raport cu cantitatea medie anuală a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră alocate în conformitate cu Planul național de alocare privind certificatele de emisii de gaze cu efect de seră pentru perioadele 2007 și 2008-2012, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 60/2008, cu modificările ulterioare.

(2) Începând cu anul 2021, numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate

anual cu titlu gratuit se reduce cu un factor liniar de 2,2% în raport cu cantitatea medie anuală a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră alocate.

Art. 10¹

(1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului publică și transmite Comisiei Europene până la 30 septembrie 2011 lista instalațiilor și numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate cu titlu gratuit fiecărei instalații.

(2) În vederea punerii în aplicare a prevederilor alin. (1), pentru instalațiile în care se desfășoară una dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1, operatorii au obligația de a transmite Agenției Naționale pentru Protecția Mediului datele necesare pentru stabilirea numărului de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate.

(3) Instalațiile care nu sunt înscrise în lista menționată la alin. (1) nu primesc certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate cu titlu gratuit.

(4) Informațiile privind numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate cu titlu gratuit instalațiilor care intră sub incidența schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în perioada 2013-2020 se publică pe pagina de internet a Agenției Naționale pentru Protecția Mediului și pe pagina de internet a autorității publice centrale pentru protecția mediului.

(5) Informațiile din rapoartele anuale privind emisiile de gaze cu efect de seră, verificate, pot fi consultate pe pagina de internet a Agenției Naționale pentru Protecția Mediului.

(6) Informațiile care pot afecta activitatea operatorului din punct de vedere comercial, indicate de operator și operatorul de aeronave în rapoartele anuale privind emisiile de gaze cu efect de seră, sunt exceptate de la prevederile alin. (5).

(7) Informațiile care fac obiectul secretului profesional pot fi dezvăluite doar în cazul în care legislația în vigoare prevede acest lucru.

(8) Agenția Națională pentru Protecția Mediului se asigură că toate deciziile și rapoartele referitoare la cantitatea și alocarea certificatelor și la monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor și informațiile prevăzute la art. 14¹ și art. 14² sunt aduse imediat la cunoștința publicului, prin publicarea acestora pe pagina de internet a instituției, astfel încât să se garanteze accesul nediscriminatoriu la aceste informații.

(9) Agenția Națională pentru Protecția Mediului este autoritatea competentă pentru punerea în aplicare a prevederilor din Decizia 2011/278/UE.

(10) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului publică și transmite Comisiei Europene la data de 30 septembrie 2024 lista instalațiilor și numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate cu titlu gratuit fiecărei instalații, pentru perioada de 5 ani care începe la data de 1 ianuarie 2026, iar listele pentru fiecare perioadă următoare de 5 ani se transmit ulterior o dată la 5 ani.

(11) Fiecare listă include informații privind activitatea de producție, transferurile de căldură și gaze, producția de energie electrică și emisiile la nivel de subinstalație din cursul celor 5 ani calendaristici care precedă transmiterea listei. Alocările se acordă numai instalațiilor pentru care se furnizează astfel de informații.

(12) În vederea punerii în aplicare a prevederilor alin. (10), pentru instalațiile în care se

desfășoară una sau mai multe activități prevăzute în anexa nr. 1, operatorii au obligația de a transmite Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, la solicitarea acesteia, datele necesare pentru stabilirea numărului de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate gratuit.

Art. 11

[textul din Art. 11 a fost abrogat la 30-apr-2013 de Art. I, punctul 13. din Hotarirea 204/2013]

Art. 12

[textul din Art. 12 a fost abrogat la 30-apr-2013 de Art. I, punctul 14. din Hotarirea 204/2013]

Art. 12¹

Pentru perioada 1 ianuarie 2012 - 31 decembrie 2012, numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră pentru operatorii de aeronave reprezintă 97% din emisiile istorice din aviație.

Art. 12²

Pentru perioada 1 ianuarie 2013 - 31 decembrie 2020 și pentru fiecare perioadă ulterioară, numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră pentru operatorii de aeronave reprezintă 95% din suma emisiilor istorice din aviație înmulțită cu numărul de ani din perioada respectivă.

Art. 12³

(1) Pentru perioada prevăzută la art. 12¹ și începând cu 1 ianuarie 2013, 15% din numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră pentru operatorii de aeronave sunt supuse licitării.

(2) [textul din Art. 12³, alin. (2) a fost abrogat la 30-apr-2013 de Art. I, punctul 15. din Hotarirea 204/2013]

(3) [textul din Art. 12³, alin. (3) a fost abrogat la 28-dec-2011 de Art. 16 din capitolul II din Ordonanta urgenta 115/2011]

(4) [textul din Art. 12³, alin. (4) a fost abrogat la 30-apr-2013 de Art. I, punctul 15. din Hotarirea 204/2013]

Art. 13

[textul din Art. 13 a fost abrogat la 30-apr-2013 de Art. I, punctul 16. din Hotarirea 204/2013]

Art. 14

[textul din Art. 14 a fost abrogat la 30-apr-2013 de Art. I, punctul 17. din Hotarirea 204/2013]

Art. 14¹

(1) Operatorii care dețin instalații în care se desfășoară una sau mai multe activități prevăzute în anexa nr. 1, care sunt incluse în schema de comercializare începând cu anul 2013, au obligația să transmită Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, până la 30 aprilie 2010, datele privind emisiile de gaze cu efect de seră, argumentate corespunzător și verificate de către verificatori acreditați sau de institute de cercetare acreditate ori atestate, după caz, în domeniile pentru care se realizează verificarea datelor privind emisiile de gaze cu efect de seră.

(2) Formatul de raportare a datelor privind emisiile de gaze cu efect de seră, prevăzute la alin.

(1), precum și metodologia de calcul a emisiilor de gaze cu efect de seră se stabilesc prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, în termen de 30

de zile de la data publicării prezentei hotărâri.

(3)În cazul în care datele privind emisiile de gaze cu efect de seră transmise de operatori sunt argumentate în mod corespunzător, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului le transmite Comisiei Europene până la 30 iunie 2010.

Art. 14²

(1)Operatorul de aeronave care efectuează o activitate de aviație prevăzută în anexa nr. 1 poate solicita alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit pentru fiecare dintre perioadele definite la art. 12¹ și 12².

(2)Solicitarea prevăzută la alin. (1) se depune la Agenția Națională pentru Protecția Mediului de către operatorul de aeronave, însoțită de raportul datelor tonă-kilometru, verificat de un verificator acreditat și întocmit pentru activitățile de aviație realizate în anul de monitorizare corespunzător perioadei pentru care se solicită alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit.

(3)Anul de monitorizare este anul calendaristic care se încheie cu 24 de luni înainte de începutul perioadei pentru care operatorul de aeronave solicită alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit. În ceea ce privește perioada prevăzută la art. 12¹, anul de monitorizare este 2010.

(4)Solicitarea prevăzută la alin. (1) se depune cu cel puțin 21 de luni înainte de începerea perioadei pentru care operatorul de aeronave solicită alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit.

(5)În ceea ce privește perioada prevăzută la art. 12¹, solicitarea prevăzută la alin. (1) se depune până la 31 martie 2011.

(6)Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite Comisiei Europene solicitările prevăzute la alin. (1) cu cel puțin 18 luni înainte de începerea perioadei pentru care operatorul de aeronave solicită alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit sau până la 30 iunie 2011 pentru perioada prevăzută la art. 12¹.

(7)Raportul date tonă-kilometru prevăzut la alin. (2) se întocmește în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 601/2012.

(8)Operatorul de aeronave are obligația să asigure corectitudinea și caracterul complet al informațiilor furnizate în raportul de monitorizare a datelor tonă-kilometru prevăzut la alin.

(2).

Art. 14³

(1)În termen de 3 luni de la data adoptării de către Comisia Europeană a deciziei privind alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră pentru operatorii de aeronave, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului calculează și publică prin ordin al conducătorului acesteia:

a)numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocat pentru perioada respectivă fiecărui operator de aeronave a cărui solicitare a fost transmisă Comisiei Europene potrivit prevederilor art. 14² alin. (6), calculat prin înmulțirea datelor tonă-kilometru din raportul date tonă-kilometru verificat cu indicatorul prevăzut la alin. (2) lit. e); și

b)numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocat anual fiecărui operator de aeronave, calculat prin împărțirea numărului total de certificate de emisii de gaze cu efect de

seră, stabilit potrivit prevederilor lit. a), la numărul de ani din perioada în care operatorul de aeronave efectuează o activitate de aviație prevăzută în anexa nr. 1.

(2)Decizia Comisiei Europene menționată la alin. (1) se referă la:

- a)numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocat pentru perioada respectivă;
- b)numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră licitate în perioada respectivă;
- c)numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră disponibile în rezerva specială a operatorilor de aeronave pentru perioada respectivă;
- d)numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate cu titlu gratuit pentru perioada respectivă, calculat prin scăderea numărului de certificate de emisii de gaze cu efect de seră menționat la lit. b) și c) din numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră stabilit conform lit. a);
- e)indicatorul de referință definit la art. 3 lit. Ț).

Art. 14⁴

(1)Se alocă certificate de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit pentru producerea de energie termică sau agent de răcire în sisteme de încălzire centralizată, precum și în instalațiile de cogenerare de înaltă eficiență, definite la art. 3 lit. g) din Hotărârea Guvernului nr. 219/2007 privind promovarea cogenerării bazate pe cererea de energie termică utilă, pentru o cerere justificată din punct de vedere economic.

(2)Luând în considerare prevederile alin. (1), precum și fără a aduce atingere prevederilor art. 15¹, se interzice alocarea de certificate de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit producătorilor de energie electrică, pentru instalațiile de captare de dioxid de carbon, conductele de transport de dioxid de carbon sau siturile de stocare a dioxidului de carbon.

(3)Numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate cu titlu gratuit instalațiilor prevăzute la alin. (1) se ajustează anual cu factorul liniar menționat la art. 10 alin. (2), cu excepția anilor în care alocarea certificatelor respective este ajustată într-un mod uniform, ținându-se cont de volumul de certificate care urmează să fie scoase la licitație.

Art. 15

(1)La stabilirea modului de alocare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit se ia în considerare și accesul instalațiilor nou-intrate. Operatorii care dețin instalații în care se desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1, care îndeplinesc condițiile legale în vigoare pentru a fi considerate instalații nou-intrate în schema de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în perioada a treia a schemei de comercializare, pot beneficia de alocare de certificate cu titlu gratuit din Rezerva pentru instalațiile nou-intrate în condițiile stabilite de Decizia 2011/278/UE.

(2)Agenția Națională pentru Protecția Mediului, în calitate de administrator național al conturilor din registrul Uniunii Europene al emisiilor de gaze cu efect de seră, denumit în continuare administrator național, emite în contul operatorilor certificatele de emisii de gaze cu efect de seră alocate cu titlu gratuit instalațiilor prevăzute la art. 10¹ alin. (1), aferente fiecărui an, până la data de 28 februarie a anului respectiv și certificatele alocate cu titlu

gratuit producătorilor de energie electrică care se emit în condițiile art. 15¹.

(3) Pentru anul 2013, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, în calitate de administrator național al conturilor din registrul unic, emite numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate cu titlu gratuit fiecărui operator de aeronave pentru anul respectiv după emiterea deciziei de către Comisia Europeană.

(4) Până la data de 28 februarie a fiecărui an din perioada 2017-2020, Agenția Națională pentru Protecția Mediului, în calitate de administrator național, emite certificatele de emisii de gaze cu efect de seră alocate cu titlu gratuit fiecărui operator de aeronave pentru anul respectiv.

(5) Un operator de aeronave poate solicita, în condițiile legii, alocarea cu titlu gratuit a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră din rezerva specială pentru anumiți operatori de aeronave, dacă se află în una dintre următoarele situații:

a) începe să efectueze o activitate de aviație prevăzută în anexa nr. 1, după anul de monitorizare pentru care rapoartele datelor tonă-kilometru verificate de un verficator acreditat au fost depuse de operatorii de aeronave în conformitate cu art. 14² pentru una dintre perioadele prevăzute la art. 12²;

b) datele tonă-kilometru verificate de un verficator acreditat cresc anual în medie cu peste 18% între anul de monitorizare pentru care au fost depuse rapoartele datelor tonă-kilometru, în conformitate cu art. 14², pentru una dintre perioadele prevăzute la art. 12², și al doilea an calendaristic al perioadei în cauză.

(6) Operatorul de aeronave poate solicita alocarea de certificate de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit în conformitate cu alin. (5), cu condiția ca activitatea de aviație efectuată să nu reprezinte continuarea integrală sau parțială a unei activități de aviație desfășurată anterior de alt operator de aeronave.

(7) Un operator de aeronave care îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (5) poate depune la Agenția Națională pentru Protecția Mediului o solicitare privind alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit din rezerva specială, până la data de 30 iunie a celui de-al treilea an al perioadei prevăzute la art. 12² la care se referă.

(8) Numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate unui operator de aeronave care îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (5) lit. b) nu poate fi mai mare de 1.000.000.

(9) Solicitarea prevăzută la alin. (7) conține:

a) raportul datelor tonă-kilometru, întocmit în conformitate cu anexa nr. 4 și verificat de un verficator acreditat în conformitate cu criteriile din anexa nr. 5, pentru activitățile de aviație prevăzute în anexa nr. 1 efectuate de operatorul de aeronave în cel de-al doilea an calendaristic al perioadei prevăzute la art. 12² la care se referă solicitarea;

b) dovada privind îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (5) și (6).

(10) La solicitarea depusă conform alin. (9), operatorii de aeronave care au îndeplinit condițiile prevăzute la alin. (5) lit. b) au obligația să transmită suplimentar documentele care demonstrează:

a) creșterea procentuală a datelor tonă-kilometru, înregistrată de operatorul de aeronave între anul de monitorizare pentru care au fost depuse rapoartele datelor tonă-kilometru, verificate de un verficator acreditat, în conformitate cu art. 14², cu privire la perioada prevăzută la art.

12², și al doilea an calendaristic al perioadei respective;

b) creșterea absolută a datelor tonă-kilometru, înregistrată de operatorul de aeronave între anul de monitorizare pentru care au fost depuse rapoartele datelor tonă-kilometru, verificate de un verificator acreditat, în conformitate cu art. 14², cu privire la perioada prevăzută la art. 12², și al doilea an calendaristic al perioadei respective;

c) creșterea absolută a datelor tone-kilometru, înregistrată de operatorul de aeronave între anul de monitorizare pentru care au fost depuse rapoartele date tonă-kilometru, verificate de un verificator acreditat, în conformitate cu art. 14², cu privire la perioada prevăzută la art. 12², și al doilea an calendaristic al perioadei respective, care depășește procentul prevăzut la alin. (5) lit. b).

(11) În termen de cel mult 6 luni de la termenul pentru depunerea solicitărilor prevăzut la alin. (7), autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite Comisiei Europene solicitările operatorilor de aeronave privind alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră din rezerva specială.

(12) În termen de 3 luni de la data adoptării de către Comisia Europeană a deciziei privind indicatorul definit la art. (3) lit. v), autoritatea publică centrală pentru protecția mediului calculează, aprobă prin ordin al conducătorului acesteia și publică în Monitorul Oficial al României, Partea I:

a) numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocat din rezerva specială fiecărui operator de aeronave a cărui solicitare a fost transmisă Comisiei Europene în conformitate cu alin. (11);

b) numărul anual de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocat din rezerva specială fiecărui operator de aeronave a cărui solicitare a fost transmisă Comisiei Europene în conformitate cu alin. (11), calculat prin împărțirea numărului de certificate de emisii de gaze cu efect de seră prevăzut la lit. a) la numărul de ani calendaristici rămași din perioada la care se referă alocarea.

(13) Pentru operatorul de aeronave care se află în situația prevăzută la alin. (5) lit. a), numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, prevăzut la alin. (12) lit. a), se calculează prin înmulțirea indicatorului definit la art. (3) lit. v) cu datele tonă-kilometru verificate de un verificator acreditat, incluse în solicitarea transmisă Comisiei Europene conform alin. (11).

(14) Pentru operatorul de aeronave care se află în situația prevăzută la alin. (5) lit. b), numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră prevăzut la alin. (12) lit. a) se calculează prin înmulțirea indicatorului definit la art. (3) lit. v) cu valoarea creșterii absolute a datelor tonă-kilometru prevăzute la alin. (10) lit. c) din solicitarea transmisă Comisiei Europene în conformitate cu alin. (11).

(15) Certificatele de emisii de gaze cu efect de seră din rezerva specială rămase neutilizate sunt valorificate prin licitație.

Art. 15¹

(1) Pentru producătorii de energie electrică ce erau în funcțiune până la data de 31 decembrie 2008 sau al căror proces de investiție a fost inițiat până la aceeași dată se alocă tranzitoriu cu titlu gratuit certificate de emisii de gaze cu efect de seră, cu condiția utilizării contravalorii certificatelor alocate pentru finanțarea investițiilor prevăzute în Planul național de investiții.

(2)Alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, pentru producătorii de energie electrică, este posibilă dacă este îndeplinită una dintre condițiile:

- a)în 2007, rețeaua națională de energie electrică nu era conectată direct sau indirect la rețeaua/sistemul interconectat exploatat (ă) de Uniunea pentru coordonarea transmiterii de energie electrică (UCTE);
- b)în 2007, rețeaua națională de energie electrică a fost conectată direct sau indirect la rețeaua exploatată de Uniunea pentru coordonarea transmiterii de energie electrică (UCTE) doar printr-o singură linie cu o capacitate de mai puțin de 400 MW; sau
- c)în 2006, peste 30% din energia electrică a fost produsă din combustibili fosili și PIB pe cap de locuitor nu a depășit 50% din PIB mediu pe cap de locuitor la prețurile pieței din Comunitate.

(3)Începând cu anul 2021, producătorii de energie electrică beneficiază de alocare tranzitorie cu titlu gratuit de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, pentru finanțarea de investiții în modernizarea, diversificarea și transformarea durabilă a sectorului energetic. Investițiile care beneficiază de sprijin trebuie să fie coerente cu tranziția către o economie sigură și sustenabilă cu emisii reduse de dioxid de carbon și cu obiectivele cadrului de politici ale Uniunii privind clima și energia pentru 2030, precum și cu îndeplinirea obiectivelor pe termen lung exprimate în Acordul de la Paris. Alocarea tranzitorie cu titlu gratuit de certificate de emisii de gaze cu efect de seră de la prezentul alineat încetează la 31 decembrie 2030.

(4)Investițiile prevăzute la alin. (3) cu valoare mai mică de 12,5 milioane EUR care vor fi sprijinite prin alocarea tranzitorie opțională cu titlu gratuit și care nu sunt selectate prin procedura de ofertare concurențială sunt selectate pe baza unor criterii obiective și transparente, ca urmare a procesului de selecție prin consultare publică.

(5)În cazul în care în aceeași instalație inclusă în lista investițiilor stabilită, publicată și transmisă Comisiei Europene se realizează mai multe investiții, acestea se evaluează de către autoritatea publică centrală pentru economie, energie și mediul de afaceri în ansamblu, pentru a stabili dacă se depășește sau nu pragul de 12,5 milioane EUR, cu excepția cazului în care investițiile respective sunt, în mod independent, viabile din punct de vedere tehnic sau financiar.

Art. 15²

(1)Lista sectoarelor și subsectoarelor expuse unor riscuri semnificative de relocare a emisiilor de dioxid de carbon este stabilită prin Decizia ~~2010~~2014/2746/UE a Comisiei din 27 octombrie 2014 de stabilire pentru perioada 2015-2019, în ~~conformitate~~temeiul cu ~~Directiva~~Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a ~~unei liste a~~listei sectoarelor și subsectoarelor considerate a fi expuse unui risc ~~important~~semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon, cu modificările și completările ulterioare.

(2)Autoritățile publice centrale pot să adopte măsuri financiare în favoarea sectoarelor sau subsectoarelor care sunt considerate a fi expuse unor riscuri semnificative de relocare a emisiilor de dioxid de carbon ca urmare a transferării costului dioxidului de carbon în prețul electricității, pentru a compensa aceste costuri, cu respectarea normelor aplicabile privind ajutorul de stat, în contextul celei de-a treia perioade a schemei de comercializare a

certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, precum și pentru perioada 2021-2030.

~~(3) Măsurile prevăzute la alin. (2) trebuie să se bazeze pe stabilirea unor criterii de referință ex ante pentru emisiile indirecte de dioxid de carbon pe unitatea de producție. Aceste criterii de referință ex ante se calculează, într-un sector sau subsector dat, ca fiind produsul dintre consumul de energie electrică pe unitatea de producție corespunzătoare celei mai eficiente tehnologii disponibile și emisiile de dioxid de carbon aferente producției de electricitate relevante la nivel european.~~

Măsurile financiare prevăzute la alin. (2) nu trebuie să depășească un quantum de 25% din veniturile obținute în urma scoaterii la licitație a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, potrivit prevederilor art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2011 privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea Guvernului, prin Ministerul Finanțelor Publice, de a scoate la licitație certificatele de emisii de gaze cu efect de seră atribuite României la nivelul Uniunii Europene, aprobată prin Legea nr. 163/2012, cu modificările și completările ulterioare, și trebuie să asigure o protecție adecvată împotriva riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon pe baza unor valori de referință ex ante pentru emisiile indirecte de CO₂ pe unitatea de producție.

~~(4) [textul din Art. 15², alin. (4) a fost abrogat la 29-dec-2016 de Art. I, punctul 15. din Hotărîrea 971/2016]~~

Art. 15³

(1) Se interzice alocarea de certificate de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit unei instalații care și-a încetat funcționarea.

(2) Operatorul unei instalații care a încetat să mai desfășoare una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1, pentru care a fost emisă autorizația de gaze cu efect de seră în condițiile legii, are obligația de a notifica imediat Agenția Națională pentru Protecția Mediului cu privire la data la care instalația și-a încetat definitiv sau temporar activitatea.

(3) Instalația care nu funcționează, dar anterior a funcționat, iar operatorul nu poate garanta că instalația își va relua activitatea în termen de cel mult 6 luni de la data încetării funcționării, este considerată o instalație care și-a încetat definitiv funcționarea sub schema de comercializare.

(4) Pentru instalațiile prevăzute la alin. (3), Agenția Națională pentru Protecția Mediului emite decizia de ieșire de sub incidența schemei de comercializare, precum și obligațiile operatorului, conform cu prevederile prezentei hotărâri, care se comunică în scris operatorului. În situația în care instalația începe să desfășoare una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1, pentru care se emite autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră potrivit legii, operatorul poate solicita alocarea de certificate de emisii de gaze cu efect de seră din Rezerva pentru instalațiile nou-intrate, în condițiile respectării cerințelor legale pentru acest scop și cele ale Deciziei 2011/278/UE.

(5) Sunt exceptate de la prevederile alin. (3) instalațiile care sunt menținute în rezervă sau în standby și cele care funcționează după un program sezonier, dacă acestea îndeplinesc simultan următoarele condiții, conform prevederilor art. 22 alin. (2) din Decizia 2011/278/UE:

a) autorizația de mediu/autorizația integrată de mediu și autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră se află în termenul de valabilitate;

b) instalația poate fi pornită în orice moment fără a-i fi aduse modificări fizice;

c) întreținerea instalației se efectuează cu regularitate.

(6) În scopul aplicării dispozițiilor alin. (4) și (5), Agenția Națională pentru Protecția Mediului poate solicita operatorului informații și clarificări suplimentare, inclusiv documente referitoare la starea instalației.

(7) Operatorul are obligația să garanteze corectitudinea informațiilor prevăzute la alin. (2) și (6).

Art. 15⁴

(1) Este interzisă alocarea de certificate de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit unui operator de aeronave care și-a încetat activitatea, respectiv unui operator de aeronave ale cărui zboruri se încadrează în excepția prevăzută la lit. j) a activității «Aviație» din anexa nr. 1, respectiv fie mai puțin de 243 de zboruri pe perioadă de timp, pentru trei perioade consecutive de câte 4 luni, fie zboruri totale anuale cu emisii sub 10.000 t CO₂, numită în continuare excepția «de minimis».

(2) Operatorul de aeronave care a încetat să mai desfășoare activitățile de aviație prevăzute în anexa nr. 1 are obligația de a notifica imediat Agenția Națională pentru Protecția Mediului cu privire la data la care acesta și-a încetat definitiv sau temporar activitatea.

(3) Operatorul de aeronave ale cărui zboruri întrunesc condițiile prevăzute la lit. j) a activității «Aviație» din anexa nr. 1 are obligația de a notifica imediat Agenția Națională pentru Protecția Mediului cu privire la anul în care zborurile acestuia s-au încadrat în excepția respectivă.

(4) Pentru operatorii de aeronave prevăzuți la alin. (2) și (3), Agenția Națională pentru Protecția Mediului emite decizia de excludere de sub incidența schemei de comercializare pentru anul respectiv și stabilește obligațiile operatorului, conform cu prevederile prezentei hotărâri, și comunică în scris operatorului această decizie.

(5) În situația în care zborurile operatorului de aeronave depășesc pragul excepției «de minimis», respectiv peste 243 de zboruri pe perioadă pentru trei perioade consecutive de câte 4 luni și zboruri totale anuale cu emisii peste 10.000 t CO₂, operatorul va fi inclus în schema de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră. Agenția Națională pentru Protecția Mediului va emite decizia de includere și îi va comunica operatorului de aeronave obligațiile ce îi revin în conformitate cu prevederile acestei hotărâri.

(6) În scopul aplicării dispozițiilor alin. (4) și (5), Agenția Națională pentru Protecția Mediului poate solicita operatorului informații și clarificări suplimentare.

(7) Operatorul de aeronave are obligația să garanteze corectitudinea informațiilor prevăzute la alin. (2) și (6).

Art. 15⁵

(1) Pentru perioada 2021-2030, România beneficiază de finanțare din veniturile aferente fondului pentru modernizare, pentru a sprijini investițiile, inclusiv finanțarea proiectelor de mică anvergură, pentru modernizarea sistemului energetic și îmbunătățirea eficienței energetice.

(2) Fondul pentru modernizare este finanțat din veniturile încasate prin scoaterea la licitație a unui procent de 2% din cantitatea totală de certificate care urmează să fie scoase la licitație la

nivelul Uniunii Europene și din care România beneficiază de un procent de 11,98%.

(3) Prin hotărâre a Guvernului, autoritatea publică centrală pentru economie, energie și mediul de afaceri va stabili mecanismul de implementare a Fondului pentru modernizare, în termen de 120 de zile de la aprobarea de către Comisia Europeană a actului de implementare a acestui mecanism.

(4) Autoritatea publică centrală pentru economie, energie și mediul de afaceri și autoritatea publică centrală pentru protecția mediului notifică Comisiei Europene cwantumurile și/sau cotele de certificate care urmează să fie utilizate pentru alocarea tranzitorie cu titlu gratuit (mecanismul 10c) pentru Fondul pentru modernizare și cele emise în scop de solidaritate, dezvoltare și interconectare în cadrul Uniunii Europene.

Art. 16

(1) Operatorul și operatorul de aeronave pot folosi în perioada a treia a schemei de comercializare, pentru conformare, CER și ERU, cu respectarea limitelor stabilite de Regulamentul (UE) nr. 1.123/2013 al Comisiei din 8 noiembrie 2013 privind determinarea dreptului la credite internaționale în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

~~(2) Este permisă utilizarea unităților de reducere a emisiilor din activitățile de proiect, în procent de cel puțin 4,5% din emisiile verificate în perioada 2013-2020 pentru instalațiile nou-intrate, instalațiile care la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri intră sub incidența schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră și instalațiile nou-intrate în perioada 2008-2012 cărora nu li s-a acordat dreptul de a utiliza aceste unități.~~
[textul din Art. 16, alin. (2) a fost abrogat la 26-mai-2020 de Art. I, punctul 13. din Hotărârea 393/2020]

~~(3) Pentru operatorii de aeronave este permisă utilizarea unităților de reducere a emisiilor din activitățile de proiect, în cuantum de cel puțin 1,5% din emisiile verificate în perioada 2013-2020.~~

[textul din Art. 16, alin. (3) a fost abrogat la 26-mai-2020 de Art. I, punctul 13. din Hotărârea 393/2020]

~~(4) Operatorii pot să utilizeze CER și ERU rezultate din activități de proiect până la un procent de cel puțin 11% din alocarea aferentă perioadei 2008-2020 sau cantitatea stabilită pentru perioada 2008-2012 în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 60/2008 pentru aprobarea Planului național de alocare privind certificatele de emisii de gaze cu efect de seră pentru perioadele 2007 și 2008-2012, luându-se în considerare cantitatea cea mai mare.~~

[textul din Art. 16, alin. (4) a fost abrogat la 26-mai-2020 de Art. I, punctul 13. din Hotărârea 393/2020]

(5) Prevederile alin. (1) se aplică până la data de 31 martie 2015.

(6) CER și ERU prevăzute la alin. (1) trebuie să provină din proiecte eligibile pentru utilizare în cadrul schemei de comercializare a emisiilor de gaze cu efect de seră în perioada 2008-2012 și să îndeplinească una dintre următoarele condiții:

a) provin din activități de proiect care au înregistrat reduceri de emisii de gaze cu efect de seră înainte de 1 ianuarie 2013;

b) provin din activități de proiect, înregistrate înainte de 1 ianuarie 2013, dar înregistrează

reduceri de emisii de gaze cu efect de seră începând cu perioada 2013-2020.

(7)Prevederile alin. (1) se aplică pentru CER provenite din toate tipurile de proiecte care au fost eligibile pentru a fi utilizate în cadrul schemei de comercializare a emisiilor de gaze cu efect de seră în perioada 2008-2012, până la data ratificării unui acord în acest sens între România, statele respective și Uniunea Europeană sau până la data de 31 decembrie 2020, luându-se în considerare data cea mai apropiată dintre aceste acorduri.

(8)Pentru cea de-a treia perioadă a schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, se interzice utilizarea unităților de reducere de emisii de gaze cu efect de seră provenite de la o activitate de proiect prevăzută de Regulamentul (UE) nr. 550/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 privind stabilirea, în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a anumitor restricții aplicabile utilizării de credite internaționale rezultate din proiecte ce implică utilizarea de gaze industriale.

(9)Utilizarea CER și ERU se realizează în conformitate cu prevederile secțiunii 6 din Regulamentul (UE) nr. 389/2013 al Comisiei din 2 mai 2013 de creare a registrului Uniunii în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și cu deciziile nr. 280/2004/CE și nr. 406/2009/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 920/2010 și (UE) nr. 1.193/2011 ale Comisiei.

Art. 17

(1)Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului ia măsurile necesare pentru aprobarea situației de referință pentru activitățile de proiect, potrivit deciziilor ulterioare ale conferințelor părților la Protocolul de la Kyoto, cu legislația națională armonizată cu acquis-ul comunitar, ținând seama de perioadele de tranziție prevăzute în Tratatul privind aderarea României la Uniunea Europeană, ratificat prin Legea nr. 157/2005.

(2)Până la data de 31 decembrie 2012, pentru activitățile de proiect prevăzute la art. 6 și 12 din Protocolul de la Kyoto, care reduc sau limitează în mod direct emisiile de la o activitate care intră sub incidența prezentei hotărâri, unitățile de reducere a emisiilor (ERU) sau reducerile de emisii certificate (CER) nu pot fi emise decât dacă un număr egal de certificate de emisii de gaze cu efect de seră este anulat de către operatorul activității respective, pentru evitarea dublei contabilizări.

(3)Până la data de 31 decembrie 2012, pentru activitățile de proiect prevăzute la art. 6 și 12 din Protocolul de la Kyoto, care reduc sau limitează în mod indirect emisiile de la o instalație care intră sub incidența prezentei hotărâri, unitățile de reducere a emisiilor (ERU) sau reducerile de emisii certificate (CER) nu pot fi emise decât dacă un număr egal de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, provenite din unitățile de reducere a emisiilor (ERU) sau reducerile de emisii certificate (CER), este anulat din registrul național, pentru evitarea dublei contabilizări.

(4)La activități de proiect pot participa operatori publici sau privați, cu aprobarea autorității publice centrale pentru protecția mediului.

(5)În situația prevăzută la alin. (4), autoritatea publică centrală pentru protecția mediului rămâne responsabilă pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute de Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice și de Protocolul de la Kyoto și se asigură că

participarea la activități de proiect se realizează în conformitate cu liniile directoare și cu procedurile relevante adoptate ulterior de conferințele părților la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice și la Protocolul de la Kyoto.

(6)În cazul aprobării activităților de proiect privind producerea de energie hidroelectrică în instalații cu o putere instalată mai mare de 20 MW, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului verifică respectarea, pe parcursul derulării activităților de proiect, a criteriilor și liniilor directoare internaționale, inclusiv cele prevăzute de Comisia Mondială privind Barajele.

(7)Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului autorizează numai activitățile de proiect prevăzute la alin. (1)în care toți participanții la proiect au sediul într-o țară care a încheiat acordul internațional referitor la aceste proiecte sau în care sunt în vigoare dispoziții privind schema de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră.

Art. 18

*) - art. 18 intră în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană (vezi art. 31)

(1)CertIFICATELE DE EMISII DE GAZE CU EFECT DE SERĂ SE POT TRANSFERA:

a)între persoane române și persoane din alte state membre ale Comunității Europene;

b)între persoane române și persoane din terțe țări, altele decât cele din Comunitatea Europeană, doar dacă certificatele de emisii de gaze cu efect de seră sunt recunoscute reciproc, în baza acordurilor internaționale încheiate de Comunitatea Europeană cu alte țări prevăzute în anexa B la Protocolul de la Kyoto, fără alte restricții decât cele prevăzute în prezenta hotărâre și în reglementările adoptate în aplicarea acestora.

(2)Operatorul fiecărei instalații are obligația de a restitui, până cel târziu la data de 30 aprilie a fiecărui an, un număr de certificate de emisii de gaze cu efect de seră egal cu cantitatea totală de emisii de gaze cu efect de seră provenite de la instalația respectivă în anul calendaristic anterior, altul decât numărul de certificate pentru aviație, verificate potrivit dispozițiilor art. 22, iar aceste certificate se anulează ulterior.

(3)Operatorul de aeronave are obligația de a restitui, până cel târziu la data de 30 aprilie a fiecărui an, un număr de certificate de emisii de gaze cu efect de seră egal cu cantitatea totală de emisii de gaze cu efect de seră generate în anul calendaristic anterior de activitățile de aviație pentru care este considerat operator de aeronave, verificate potrivit dispozițiilor art. 22, iar aceste certificate se anulează ulterior.

(4)Certificatele de emisii de gaze cu efect de seră se anulează în orice moment, la solicitarea persoanei care le deține.

(5)În scopul îndeplinirii obligațiilor prevăzute la alin. (2) și (3), certificatele de emisii de gaze cu efect de seră, emise de autoritățile competente din alte state membre ale Uniunii Europene, sunt recunoscute de administratorul național.

(6)[textul din Art. 18, alin. (6) a fost abrogat la 30-apr-2013 de Art. I, punctul 25. din Hotărârea 204/2013]

(7)Obligația de a restitui certificatele de emisii de gaze cu efect de seră nu se aplică și emisiilor care, conform verificărilor, sunt captate și transportate, în vederea stocării permanente, într-un sit pentru care este emisă o autorizație de stocare în vigoare, în

conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2011 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 114/2013.

(8) Operatorul care desfășoară o activitate prevăzută în anexa nr. 1 și care solicită pentru prima dată emiterea autorizației privind emisiile de gaze cu efect de seră are obligația ca, în termen de 20 de zile lucrătoare de la emiterea autorizației, să solicite administratorului național deschiderea în Registrul Uniunii Europene al emisiilor de gaze cu efect de seră a unui cont de depozit pentru operatori.

(9) În termen de 20 de zile lucrătoare de la aprobarea planului de monitorizare, operatorul de aeronave are obligația de a solicita administratorului național deschiderea în Registrul Uniunii Europene a unui cont de depozit pentru operatorii de aeronave.

Art. 19

Certificatele de emisii de gaze cu efect de seră pentru operatorii de aeronave, care au fost înregistrate în Registrul Uniunii Europene al emisiilor de gaze cu efect de seră, sunt valabile pentru emisiile din perioada prevăzută la art. 12¹ sau 12².

Art. 20

~~(1) În termen de 4 luni de la sfârșitul fiecărei perioade de 8 ani a schemei de comercializare, administratorul național anulează certificatele de emisii de gaze cu efect de seră care nu mai sunt valabile și care nu au fost restituite și anulate potrivit dispozițiilor art. 18 alin. (2) și (3). Certificatele emise începând cu data de 1 ianuarie 2013 sunt valabile o perioadă nelimitată. Certificatele emise începând cu 1 ianuarie 2021 includ o mențiune care indică în ce perioadă de 10 ani, începând cu 1 ianuarie 2021, au fost eliberate și sunt valabile pentru emisiile generate începând cu primul an din perioada respectivă.~~

~~(2) În ceea ce privește perioada prevăzută la art. 12¹, administratorul conturilor naționale deschise în registrul unic anulează certificatele de emisii de gaze cu efect de seră care nu mai sunt valabile și care nu au fost restituite și anulate potrivit dispozițiilor art. 18 alin. (3). [textul din Art. 20, alin. (2) a fost abrogat la 26-mai-2020 de Art. I, punctul 15. din Hotărîrea 393/2020]~~

~~(3) Începând cu 1 mai 2013, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului emite persoanelor fizice și juridice certificate de emisii de gaze cu efect de seră valabile pentru perioada în curs, care să înlocuiască certificatele de emisii de gaze cu efect de seră deținute de acestea care sunt anulate, cu excepția celor anulate ca urmare a restituirii conform art. 18 alin. (2) și (3).~~

~~[textul din Art. 20, alin. (3) a fost abrogat la 26-mai-2020 de Art. I, punctul 15. din Hotărîrea 393/2020]~~

Art. 21

(1) Operatorul și operatorul de aeronave care desfășoară o activitate prevăzută în anexa nr. 1 au obligația să monitorizeze și să raporteze emisiile de gaze cu efect de seră în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 601/2012.

(2) Operatorul de aeronave care desfășoară o activitate prevăzută în anexa nr. 1 și care solicită alocarea de certificate de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit, conform prevederilor

art. 14², are obligația să monitorizeze și să raporteze datele tonă-kilometru în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 601/2012.

~~(3) Operatorul și operatorul de aeronave care desfășoară o activitate prevăzută în anexa nr. 1 au obligația să depună anual la Agenția Națională pentru Protecția Mediului planul de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră.~~

Operatorul unei instalații staționare are obligația să depună la Agenția Națională pentru Protecția Mediului, până cel târziu la data de 1 noiembrie 2020, planul de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru perioada 2021-2030.

(3¹) Operatorul și operatorul de aeronave au obligația de a transmite la Agenția Națională pentru Protecția Mediului raportul privind îmbunătățirile aduse metodologiei de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră, elaborat în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 601/2012.

(3²) Operatorul și operatorul de aeronave au obligația de a pune în aplicare conținutul raportului de îmbunătățire cu privire la metodologia de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră, în conformitate cu cerințele art. 69 din Regulamentul (UE) nr. 601/2012.

(3³) Operatorii de aeronave care desfășoară o activitate prevăzută în anexa nr. 1 au obligația să depună la Agenția Națională pentru Protecția Mediului planul de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră cel târziu până la data de 31 mai 2020. Planul de monitorizare și raportare aprobat este valabil pentru perioada 2020-2023.

(3⁴) Operatorul și operatorul de aeronave care desfășoară o activitate prevăzută în anexa nr. 1 au obligația să informeze Agenția Națională pentru Protecția Mediului cu privire la orice modificări care determină revizuirea planului de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, stabilite în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 601/2012, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Operatorul de aeronave care desfășoară o activitate prevăzută în anexa nr. 1 și care solicită alocarea de certificate de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit, conform prevederilor art. 14², are obligația să depună la Agenția Națională pentru Protecția Mediului, cu cel puțin 4 luni înainte de începutul perioadei la care se referă, un plan de monitorizare și raportare a datelor tonă-kilometru, întocmit în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 601/2012.

(5) Planul de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră prevăzut la alin. (3) și raportul de monitorizare prevăzut la alin. (12) se întocmesc în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 601/2012.

(6) Operatorul de aeronave are obligația să depună planul de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 601/2012.

(7) Operatorul de aeronave care începe să desfășoare o activitate prevăzută în anexa nr. 1 după intrarea în vigoare a prezentei hotărâri trebuie să depună la Agenția Națională pentru Protecția Mediului planul de monitorizare menționat la alin. (3) în termen de 45 de zile de la data începerii activității.

(8) Planurile de monitorizare menționate la alin. (3) și (4), depuse la Agenția Națională pentru

Protecția Mediului înainte de data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, sunt luate în considerare de autoritatea competentă.

(9) Competența privind verificarea și aprobarea planurilor de monitorizare și raportare prevăzute la alin. (3), (3³) și (4) revine Agenției Naționale pentru Protecția Mediului.

(10) Cuantumul tarifelor percepute de Agenția Națională pentru Protecția Mediului pentru aprobarea planului de monitorizare a emisiilor și a planului de monitorizare a datelor tonă-kilometru se stabilește prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului în termen de 45 de zile de la data publicării prezentei hotărâri, având destinația stabilită conform dispozițiilor art. 23 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(11) Valoarea tarifelor prevăzute la alin. (10) se stabilește în euro și se achită, în avans și integral, în contul afișat pe pagina de internet a Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, în echivalentul în lei la cursul de schimb leu/euro al Băncii Naționale a României, în vigoare la data efectuării plății.

(12) În primul trimestru al fiecărui an, operatorul și operatorul de aeronave au obligația să depună la Agenția Națională pentru Protecția Mediului rapoartele de monitorizare privind emisiile de gaze cu efect de seră generate de instalația sau aeronava pe care o gestionează, pentru anul precedent, până cel târziu la data de 1 martie. Primul an de monitorizare pentru operatorii de aeronave începe la data de 1 ianuarie 2010.

(13) Operatorul și operatorul de aeronave au obligația să asigure corectitudinea informațiilor din documentele prevăzute la alin. (12).

(14) Operatorul și operatorul de aeronave au obligația să arhiveze planurile de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, rapoartele de monitorizare privind emisiile de gaze cu efect de seră și rapoartele datelor tonă-kilometru, după caz, pentru o perioadă de 10 ani, însoțite de toate documentele întocmite de către verificatorii acreditați potrivit prevederilor art. 22 alin. (1) și să le predea noului operator, în cazul schimbării operatorului.

(15) În scopul îndeplinirii cerințelor prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 601/2012, operatorul de aeronave utilizează formatele standard elaborate de Comisia Europeană pentru planul de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, planul de monitorizare a datelor tonă-kilometru, raportul privind emisiile anuale și raportul privind datele tonă kilometru.

Art. 22

(1) Agenția Națională pentru Protecția Mediului se asigură că rapoartele prevăzute la art. 21 alin. (12) și art. 14² alin. (2) sunt verificate de verificatori acreditați, în conformitate cu criteriile prevăzute în anexa nr. 5 și cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 600/2012 privind verificarea rapoartelor de emisii de gaze cu efect de seră și a rapoartelor datelor tonă-km și acreditarea verificatorilor în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

(2) În cazul în care, până la data de 31 martie a anului în curs, raportul de monitorizare privind emisiile de gaze cu efect de seră din anul precedent nu este declarat satisfăcător, potrivit

criteriilor prevăzute în anexa nr. 5 și prevederilor Regulamentului (UE) nr. 600/2012, operatorul sau operatorul de aeronave nu poate transfera certificatele de emisii de gaze cu efect de seră, ca urmare a suspendării accesului la contul național din Registrul Uniunii Europene al emisiilor de gaze cu efect de seră. Ridicarea măsurii de suspendare a conturilor naționale din Registrul Uniunii Europene al emisiilor de gaze cu efect de seră se va face la data la care raportul de monitorizare privind emisiile de gaze cu efect de seră depus la Agenția Națională pentru Protecția Mediului este declarat satisfăcător.

Art. 23

Deciziile cu privire la alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, informațiile privind activitățile de proiect la care România participă ori pentru care aprobă participarea operatorilor publici sau privați, precum și rapoartele de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră prevăzute la art. 21, deținute de autoritatea competentă pentru protecția mediului, se pun la dispoziția publicului potrivit Hotărârii Guvernului nr. 878/2005 privind accesul publicului la informația privind mediul.

Art. 24

(1) Agenția Națională pentru Protecția Mediului este administratorul național al conturilor în Registrul Uniunii Europene al emisiilor de gaze cu efect de seră.

(2) Registrul Uniunii Europene, prin administratorul național, asigură evidența certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră emise, deținute, transferate și anulate, inclusiv a operațiunilor cu unități de emisii de gaze cu efect de seră prevăzute de Protocolul de la Kyoto.

(3) Orice persoană poate deține certificate de emisii de gaze cu efect de seră.

(4) Registrul Uniunii Europene al emisiilor de gaze cu efect de seră, administrat la nivel național, este accesibil titularilor de cont, cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) nr. 389/2013.

(5) Registrul Uniunii Europene al emisiilor de gaze cu efect de seră conține conturi naționale în care sunt înregistrate certificatele de emisii de gaze cu efect de seră, deținute de fiecare persoană și în care sunt evidențiate operațiunile cu aceste certificate și cu unitățile de emisii de gaze cu efect de seră, prevăzute de Protocolul de la Kyoto.

(6) Regulamentul privind gestionarea și operarea în conturile naționale din Registrul Uniunii Europene al emisiilor de gaze cu efect de seră se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului.

(7) Administratorul național percepe un tarif la deschiderea unui cont și un tarif corespunzător operării respectivului cont.

(8) Cuantumul tarifelor prevăzute la alin. (7) se stabilește anual, prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului.

Art. 25

*) - art. 25 intră în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană (vezi art. 31)

(1) Agenția Națională pentru Protecția Mediului transmite anual Comisiei Europene raportul privind punerea în aplicare a prevederilor europene privind schema de comercializare a

certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră și informează autoritatea publică centrală pentru protecția mediului.

(2) Raportul prevăzut la alin. (1) se referă la alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, funcționarea registrului, aplicarea prevederilor referitoare la monitorizarea și raportarea emisiilor, verificarea, acreditarea organismelor de verificare și regimul juridic și fiscal al certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră.

~~(3) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite o dată la 2 ani Comisiei Europene un raport care să arate că, potrivit prevederilor Protocolului de la Kyoto și deciziilor ulterioare adoptate de conferințele părților la Protocolul de la Kyoto, utilizarea activităților de proiect este suplimentară acțiunilor de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră întreprinse la nivel național.~~

[textul din Art. 25, alin. (3) a fost abrogat la 26-mai-2020 de Art. I, punctul 19. din Hotărîrea 393/2020]

Art. 26

[textul din Art. 26 a fost abrogat la 30-apr-2013 de Art. I, punctul 34. din Hotărîrea 204/2013]

Art. 27

[textul din Art. 27 a fost abrogat la 30-mai-2013 de Art. I, punctul 35. din Hotărîrea 204/2013]

Art. 28

*) - art. 28 intră în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană (vezi art. 31)

(1) Pentru nerespectarea prevederilor art. 18 alin. (2) și (3), pentru perioada prevăzută la art. 122 se aplică o penalitate de 100 euro, echivalentă în lei, la cursul de schimb leu/euro al Băncii Naționale a României valabil la data de 1 mai a anului respectiv, pentru fiecare tonă de dioxid de carbon echivalent emisă pentru care operatorul sau operatorul de aeronave nu a restituit certificatele de emisii de gaze cu efect de seră, ce constituie venit la Fondul pentru mediu, în condițiile legii.

(2) Agenția Națională pentru Protecția Mediului comunică Administrației Fondului pentru Mediu situația operatorilor și operatorilor de aeronave care nu au restituit certificate de emisii de gaze cu efect de seră în condițiile legii, numărul de certificate nerestituite de fiecare dintre aceștia, precum și alte documente relevante.

(3) [textul din Art. 28, alin. (3) a fost abrogat la 28-dec-2010 de Art. I, punctul 4. din Hotărîrea 1300/2010]

(4) Plata sumelor prevăzute la alin. (1) nu exonerează operatorul sau operatorul de aeronave de la obligația de a restitui certificatele de emisii de gaze cu efect de seră pentru fiecare tonă de dioxid de carbon echivalent emisă pentru care operatorul sau operatorul de aeronave nu a restituit certificate în registrul național, până la data la care restituie certificatele de emisii de gaze cu efect de seră corespunzătoare emisiilor din următorul an calendaristic.

(5) În situația în care un operator de aeronave nu respectă prevederile legale în vigoare, Agenția Națională pentru Protecția Mediului poate solicita Comisiei Europene să decidă impunerea unei interdicții de operare pentru operatorul de aeronave.

(6) **Solicitarea transmisă potrivit alin. (5) conține:**

a) dovada faptului că operatorul de aeronave nu a îndeplinit obligațiile care îi revin conform prezentei hotărâri;

b) informațiile privind măsurile de punere în executare întreprinse de Agenția Națională pentru Protecția Mediului pentru îndeplinirea de către operatorul de aeronave a obligațiilor legislative care revin operatorului în cauză.

c) o justificare pentru impunerea interdicției de operare la nivelul Uniunii Europene; precum și

d) o recomandare privind domeniul de aplicare a interdicției de operare la nivelul Uniunii Europene și orice condiții care ar trebui să se aplice în acest caz.

(7) Înainte de adoptarea deciziei prevăzute la alin. (5), în situația în care acest lucru este posibil, au loc consultări între Agenția Națională pentru Protecția Mediului, autoritatea responsabilă pentru supravegherea operatorului de aeronave în cauză și Comisia Europeană.

(8) Agenția Națională pentru Protecția Mediului informează operatorul de aeronave cu privire la informațiile comunicate și luate în considerare de Comisia Europeană la adoptarea deciziei de impunere a unei interdicții de operare prevăzute la alin. (5).

(9) Operatorul de aeronave se poate adresa în scris Comisiei Europene, în termen de maximum 10 zile lucrătoare de la data la care Comisia Europeană comunică Agenției Naționale pentru Protecția Mediului informațiile prevăzute la alin. (8).

(10) Autoritatea publică centrală în domeniul transporturilor pune în aplicare pe teritoriul României deciziile adoptate de Comisia Europeană privind impunerea unei interdicții de operare operatorului de aeronave și informează Comisia Europeană cu privire la măsurile stabilite la nivel național pentru aplicarea acestor decizii.

Art. 28¹

(1) **Constituie contravenții următoarele fapte și se sancționează după cum urmează:**

a) nerespectarea prevederilor art. 5 alin. (1) și (3) și art. 9 alin. (3), cu amendă de la 40.000 lei la 50.000 lei;

b) nerespectarea prevederilor art. 6 alin. (4) și ale art. 9 alin. (4), cu amendă de la 30.000 lei la 50.000 lei;

c) nerespectarea prevederilor art. 9 alin. (1), cu amendă de la 30.000 lei la 50.000 lei;

d) nerespectarea prevederilor art. 14² alin. (8) și ale art. 21 alin. (1), (2), (3), (3¹), (3²), (3³), (5), (6), (12), (13) și (14), cu amendă de la 40.000 lei la 50.000 lei;

e) nerespectarea prevederilor art. 9 alin. (5) și (6), cu amendă de la 30.000 lei la 40.000 lei;

f) nerespectarea prevederilor art. 21 alin. (4), cu amendă de la 20.000 lei la 30.000 lei.

g) nerespectarea prevederilor art. 15³ alin. (2) și (7), cu amendă de la 40.000 lei la 50.000 lei.

(2) Constatarea nerespectării prevederilor alin. (1) se face de către Agenția Națională pentru Protecția Mediului, care informează Garda Națională de Mediu.

(3) Aplicarea sancțiunilor pentru contravențiile prevăzute la alin. (1) se face de către personalul desemnat din cadrul Gărzii Naționale de Mediu.

Art. 29

Contravențiilor prevăzute la art. 28¹ le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.

2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 30

Agenția Națională pentru Protecția Mediului afișează anual, pe propria pagină de internet numele operatorilor și operatorilor de aeronave care au încălcat prevederile art. 18 alin. (2) și (3).

Art. 30¹

Documentele depuse de operatorii de aeronave la autoritățile competente sunt în limba română.

Art. 30²

Activitățile prevăzute la anexa nr. 1, cu excepția celor referitoare la activitățile de aviație, intră în schema de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră de la 1 ianuarie 2013.

Art. 31

[textul din Art. 31 a fost abrogat la 10-mar-2010 de Art. I, punctul 13. din Hotărârea 133/2010]

Art. 32

Anexele nr. 1 -5 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Prezenta hotărâre transpune prevederile Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L275/2003, prevederile Directivei 2004/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 octombrie 2004 de modificare a Directivei 2003/87/CE de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității, în temeiul mecanismelor bazate pe proiectul din Protocolul de la Kyoto, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L338/2004, prevederile Directivei 2008/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 de modificare a Directivei 2003/87/CE pentru a include activitățile de aviație în sistemul de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L8 din 13 ianuarie 2009, și prevederile Directivei 2009/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea îmbunătățirii și extinderii sistemului comunitar de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 140 din 5 iunie 2009.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul mediului și gospodăririi apelor,

Sulfina Barbu

p. Ministrul economiei și comerțului,

Eugen Țapu-Nazare,

secretar de stat

Ministrul administrației și internelor,

Vasile Blaga

p. Ministrul finanțelor publice,

Doina-Elena Dascălu,

secretar de stat

ANEXA Nr. 1: CATEGORII DE ACTIVITĂȚI ȘI INSTALAȚII

1. Instalațiile sau părțile de instalații utilizate pentru cercetare, dezvoltare și testare de produse și procese noi și instalațiile care utilizează exclusiv biomasă nu intră sub incidența prezentei hotărâri.
2. Valorile pragurilor menționate mai jos se referă în general la capacități de producție sau randamente. În cazurile în care în cadrul aceleiași instalații se efectuează mai multe activități care se încadrează în aceeași categorie, capacitățile acestor activități se însumează.
3. La calcularea puterii termice nominale totale a unei instalații pentru a se decide cu privire la includerea acesteia în sistemul comunitar, se însumează puterea termică nominală a tuturor unităților tehnice care fac parte din aceasta și în care se ard combustibili în cadrul instalației respective. Aceste unități ar putea include orice tip de cazane, arzătoare, turbine, încălzitoare, furnale, incineratoare, cuptoare de calcinare, etuve, cuptoare, uscătoare, motoare, pile de combustie, instalații de ardere în buclă chimică, faclă și instalații de postcombustie termică sau catalitică. Instalațiile cu putere termică nominală mai mică de 3 MW și instalațiile care utilizează exclusiv biomasă nu sunt luate în calcul. Instalațiile care utilizează exclusiv biomasă includ instalații care folosesc combustibili fosili doar la pornirea sau la oprirea instalației.
4. Dacă o instalație deservește o activitate în cazul căreia pragul nu este exprimat ca putere termică nominală totală, pragul pentru activitatea respectivă are prioritate la luarea deciziei privind includerea în sistemul comunitar.
5. Dacă se constată că într-o instalație se depășește pragul de capacitate pentru vreo activitate menționată în prezenta anexă, se includ în permisul de emisii de gaze cu efect de seră toate instalațiile în care se ard combustibili, altele decât instalațiile pentru incinerarea deșeurilor periculoase sau municipale.

6. De la 1 ianuarie 2012 sunt incluse toate zborurile care sosesc pe sau pleacă de pe un aerodrom situat pe teritoriul unui stat membru căruia i se aplică Tratatul privind Uniunea Europeană.

ANEXA nr. 2: GAZELE CU EFECT DE SERĂ

Dioxid de carbon (CO₂)

Metan (CH₄)

Oxid azotos (N₂O)

Hidrofluorocarburi (HFC-uri)

Perfluorocarburi (PFC-uri)

Hexafluorură de sulf (SF₆)

ANEXA Nr. 3:

[textul din anexa 3 a fost abrogat la 30-apr-2013 de Art. I, punctul 41. din Hotarirea 204/2013]

ANEXA Nr. 4:PRINCIPIILE privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră

PARTEA A:Monitorizarea și raportarea emisiilor din instalațiile staționare

(1)Monitorizarea emisiilor de dioxid de carbon Monitorizarea emisiilor trebuie să se efectueze pe baza calculelor sau pe baza măsurătorilor.

(2)Calcularea

Calcularea emisiilor se face utilizându-se următoarea formulă:

datele privind activitatea x factorul de emisie x factorul de oxidare

Datele privind activitatea (combustibilul folosit, volumul producției etc.) trebuie să fie monitorizate pe baza datelor furnizate sau pe baza măsurătorilor.

Trebuie să se utilizeze factorii de emisie acceptați. Factorii de emisie specifici pentru activități specifice sunt acceptați pentru toate tipurile de combustibili. Factorii inițiali de emisie sunt acceptați pentru toate tipurile de combustibili, cu excepția combustibililor necomerciali (combustibili alternativi proveniți din deșeuri, precum anvelopele și gazele provenite din procese industriale). Se vor elabora factori inițiali de emisie specifici pentru cărbune și factori de emisie specifici Uniunii Europene sau fiecărui producător național pentru gazele naturale. Factorii inițiali de emisie IPCC (Grupul interguvernamental privind schimbările climatice) sunt acceptați pentru produsele de rafinărie. Factorul de emisie pentru biomasă este egal cu zero.

Dacă factorul de emisie nu ține cont că o parte din carbon nu se oxidează, atunci trebuie să se folosească un factor de oxidare suplimentar. Dacă factorii de emisie specifici pentru activități au fost calculați și s-a luat deja în considerare procesul de oxidare, factorul de oxidare nu se mai aplică.

Vor fi utilizați factorii implicați de oxidare elaborați conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 152/2005 privind prevenirea și controlul integrat al poluării, aprobată cu

modificări și completări prin Legea nr. 84/2006, în afară de cazul în care operatorul poate demonstra că factorii de emisie specifici pentru activități sunt determinați cu mai multă acuratețe.

Pentru fiecare activitate, instalație și pentru fiecare combustibil trebuie să se efectueze un calcul separat.

(3) Măsurarea emisiilor

Pentru măsurarea emisiilor trebuie să se folosească metodele standard sau acceptate și care trebuie să fie coroborate cu un calcul al emisiilor.

(4) Monitorizarea emisiilor pentru alte gaze cu efect de seră

Trebuie să fie folosite metodele standard sau acceptate.

(5) Raportarea emisiilor

Fiecare operator trebuie să includă următoarele informații în raportul privind instalația:

A. Date de identificare a instalației, cuprinzând:

- a) numele instalației;
- b) adresa, inclusiv codul poștal și țara;
- c) tipul și numărul activităților prevăzute în anexa nr. 1, desfășurate în cadrul instalației; adresa, telefonul, faxul, e-mailul și datele persoanei de contact; și
- d) numele titularului instalației și numele societății-mamă.

B. Pentru fiecare activitate prevăzută în anexa nr. 1, desfășurată pe amplasamentul pentru care se calculează emisiile, trebuie incluse:

- a) date privind activitatea;
- b) factori de emisie;
- c) factori de oxidare;
- d) emisii totale; și
- e) incertitudinea.

C. Pentru fiecare activitate prevăzută în anexa nr. 1, desfășurată pe amplasamentul pentru care sunt măsurate emisiile, trebuie incluse:

- a) emisii totale;
- b) informații privind credibilitatea metodelor de măsurare; și
- c) incertitudinea.

D. Pentru emisiile rezultate din procesul de ardere, raportul trebuie să includă, de asemenea, factorul de oxidare, în afara cazului în care oxidarea a fost luată deja în considerare la fundamentarea factorului de emisie specific.

Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului ia măsurile necesare coordonării cerințelor de raportare cu celelalte cerințe de raportare deja existente, pentru a ușura operatorilor sarcina raportării.

PARTEA B: Monitorizarea și raportarea emisiilor provenite din activități de aviație

(1) Monitorizarea emisiilor de dioxid de carbon

Emisiile sunt monitorizate prin calcul. Calcularea emisiilor se realizează după formula:

consum de combustibil x factor de emisie

Consumul de combustibil include combustibilul consumat de unitatea auxiliară de putere. Consumul real de combustibil pentru fiecare zbor este folosit ori de câte ori este posibil și se calculează după formula:

cantitatea de combustibil din rezervoarele aeronavei după terminarea alimentării cu combustibil pentru zborul respectiv - cantitatea de combustibil din rezervoarele aeronavei după terminarea alimentării pentru zborul următor + cantitatea de combustibil alimentat pentru zborul următor.

Dacă datele reale privind consumul de combustibil nu sunt disponibile, se folosește o metodă standard, pe niveluri de abordare, pentru a estima datele privind consumul de combustibil pe baza celor mai bune informații disponibile.

Se folosesc factorii standard de emisie din liniile directe IPCC pentru inventariere din 2006 sau actualizările ulterioare ale respectivelor linii directe, cu excepția cazului în care factorii de emisie specifici activității, determinați de laboratoare acreditate independente care folosesc metode analitice acceptate, sunt mai exacti. Factorul de emisie pentru biomasă este zero.

Pentru fiecare zbor și combustibil se efectuează un calcul separat.

(2) Raportarea emisiilor

Fiecare operator de aeronave include în raportul prezentat în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (12) din hotărâre următoarele informații:

A. Informații de identificare a operatorului de aeronave, inclusiv:

- numele operatorului de aeronave;
- statul membru de administrare;
- adresa, inclusiv codul poștal și țara și, în cazul în care este diferită, adresa de contact din România;
- numerele de înmatriculare ale aeronavelor și tipurile de aeronave folosite, în perioada de raportare, pentru a efectua activitățile de aviație enumerate în anexa nr. 1, pentru care este operatorul aeronavelor;
- numărul și autoritatea emitentă ale certificatului de operator aerian și ale licenței de

operare pe baza cărora operatorul de aeronave desfășoară activitățile de aviație enumerate în anexa nr. 1, pentru care este operatorul aeronavei;

- adresa, numărul de telefon, numărul de fax și e-mail-ul unei persoane de contact; și
- numele proprietarului aeronavei.

B. Pentru fiecare tip de combustibil pentru care se calculează emisiile trebuie incluse:

- consumul de combustibil;
- factorul de emisie;
- emisiile cumulate totale, provenite de la toate zborurile efectuate în perioada de raportare, care se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa nr. 1, pentru care este operatorul aeronavei;
- emisii cumulate provenite de la:
 - toate zborurile efectuate în perioada care face obiectul raportului, care se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa nr. 1, pentru care este operatorul aeronavei, care au plecat de pe un aerodrom situat pe teritoriul unui stat membru și care au sosit pe un aerodrom situat pe teritoriul aceluiași stat membru;
 - toate celelalte zboruri efectuate în perioada de raportare, care se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa nr. 1, pentru care este operatorul aeronavei;
- emisiile cumulate provenite de la toate zborurile efectuate în perioada de raportare, care se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa nr. 1, pentru care este operatorul aeronavei, și care:
 - au plecat din fiecare stat membru; și
 - au sosit în fiecare stat membru dintr-o țară terță;
- incertitudinea.

Monitorizarea datelor tonă-kilometru conform art. 14² și 15 din hotărâre.

Pentru cererile de alocare a cotelor în conformitate cu art. 14² alin. (1) sau cu art. 15 alin. (5) din hotărâre, valoarea activităților de aviație se calculează în tone-kilometri, după următoarea formulă:

tone-kilometri = distanța x sarcina utilă,

unde:

distanță înseamnă distanța ortodromică dintre aerodromul de plecare și cel de sosire plus un factor suplimentar fix de 95 km; și

sarcină utilă înseamnă masa totală a mărfurilor, a poștei și a pasagerilor transportați.

Pentru calculul sarcinii utile:

- numărul de pasageri este numărul de persoane aflate la bord, cu excepția membrilor echipajului;
- un operator de aeronave poate opta să aplice fie masa reală, fie masa standard a pasagerilor și a bagajelor de cală înregistrate în documentația privind masa și centrajul pentru zborurile relevante sau o valoare standard de 100 kg pentru fiecare pasager și bagajul său de cală.

Raportarea datelor tonă-kilometru conform art. 14² și 15 din hotărâre.

Fiecare operator de aeronave introduce următoarele informații în solicitarea pe care o depune conform art. 14² alin. (1) sau art. 15 alin. (5) din hotărâre:

A. Informații de identificare a operatorului de aeronave, inclusiv:

- numele operatorului de aeronave;
- statul membru de administrare;
- adresa, inclusiv codul poștal și țara și, în cazul în care este diferită, adresa de contact din România;
- numerele de înmatriculare ale aeronavelor și tipurile de aeronave folosite, pe parcursul anului din solicitare, pentru care este operatorul aeronavei;
- numărul și autoritatea emitentă ale certificatului de operator aerian și ale licenței de operare pe baza cărora operatorul de aeronave desfășoară activități de aviație enumerate în anexa nr. 1, pentru care este operator de aeronave;
- adresa, numărul de telefon, numărul de fax și e-mail-ul unei persoane de contact; și
- numele proprietarului aeronavei.

B. Date tonă-kilometru:

- numărul de zboruri pe perechi de aerodromuri;
- numărul de pasageri-kilometru pe perechi de aerodromuri;

- numărul de tone-kilometru pe perechi de aerodromuri;
- metoda aleasă pentru calculul masei pasagerilor și al bagajelor de cală;
- numărul total de tone-kilometru pentru toate zborurile efectuate în cursul anului de raportare și care se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa nr. 1, pentru care este operatorul aeronavei.

ANEXA Nr. 5: CRITERIILE PRIVIND VERIFICAREA

PARTEA A: Verificarea emisiilor provenite din instalațiile staționare

(1) Principii generale

1. Emisiile generate de fiecare activitate prevăzută în anexa nr. 1 la hotărâre trebuie să fie supuse verificării.

2. Procesul de verificare trebuie să includă observațiile privind raportul prevăzut la art. 21 alin. (2) din hotărâre și monitorizarea emisiilor efectuată în cursul anului precedent. Trebuie specificate siguranța, credibilitatea și acuratețea sistemelor de monitorizare și a datelor și informațiilor raportate privind emisiile, în special:

- a) date raportate privind activitatea, măsurările și calculele asociate;
- b) alegerea și utilizarea factorilor de emisie;
- c) calculele care conduc la determinarea tuturor emisiilor;
- d) acuratețea alegerii și utilizării metodelor de măsurare, dacă se folosește măsurarea.

3. Emisiile de gaze cu efect de seră raportate pot fi validate numai dacă datele și informațiile sunt sigure și credibile, permițând determinarea emisiilor cu un grad înalt de precizie. Un grad înalt de precizie este atins atunci când operatorul demonstrează că:

- a) datele raportate sunt concludente;
- b) colectarea datelor s-a efectuat potrivit standardelor științifice aplicabile; și
- c) înregistrările importante privind instalația sunt complete și concludente.

4. Verificatorul trebuie să aibă acces la toate amplasamentele și informațiile ce fac obiectul verificării.

5. Verificatorul trebuie să ia în considerare dacă instalația este înregistrată potrivit Hotărârii Guvernului nr. 57/2011 privind stabilirea unor măsuri pentru asigurarea aplicării prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 761/2001 și a deciziilor 2001/681/CE și 2006/193/CE ale Comisiei.

(2) Metodologia

a) Analiza strategică

6. Verificarea trebuie să se bazeze pe o analiză strategică a tuturor activităților desfășurate în cadrul instalației. Aceasta impune ca verificatorul să aibă o vedere de ansamblu asupra

tuturor activităților și semnificației acestora privind emisiile.

b) Analiza procesului

7. În cazul în care este necesar, verificarea informațiilor transmise trebuie desfășurată la locul amplasamentului instalației. Verificatorul trebuie să determine prin sondaje dacă datele și informațiile raportate sunt corecte.

c) Analiza de risc

8. Verificatorul va evalua toate sursele de emisii din instalație privind credibilitatea datelor fiecărei surse care contribuie la emisiile totale ale instalației.

9. Pe baza acestei analize, verificatorul trebuie să identifice, în mod explicit, sursele pentru care determinarea emisiilor prezintă un risc înalt de eroare, precum și alte aspecte privind procedura de monitorizare și raportare, care pot contribui la apariția erorilor în determinarea emisiilor totale. Aceasta implică, în special, alegerea factorilor de emisie și a calculelor necesare pentru a determina nivelul emisiilor generate de surse individuale. O atenție deosebită trebuie acordată acelor surse pentru care determinarea emisiilor prezintă un risc înalt de eroare și aspectelor privind procedura de monitorizare, prevăzute la pct. 1-5.

10. Verificatorul trebuie să ia în considerare toate metodele de control efectiv al riscului, aplicate de către operator în scopul minimizării gradului de incertitudine.

d) Raportul de validare

11. Verificatorul trebuie să întocmească un raport privind procesul de validare, menționând dacă raportul realizat de operator potrivit dispozițiilor art. 21 alin. (2) din hotărâre este satisfăcător. Raportul verificatorului trebuie să precizeze toate aspectele relevante privind activitatea de verificare. Raportul operatorului, întocmit potrivit dispozițiilor art. 21 alin. (2) din hotărâre, este declarat satisfăcător dacă verificatorul validează că emisiile totale sunt declarate corect.

e) Cerințe minime privind competențele verificatorului

12. **Verificatorul trebuie să fie independent de operator, să își îndeplinească atribuțiile cu obiectivitate și profesionalism și să cunoască:**

a) prevederile prezentei hotărâri, precum și standardele și ghidurile europene;

b) cerințele legislative, de reglementare și administrative relevante precum activitatea supusă verificării; și

c) procedurile de obținere a tuturor informațiilor privind fiecare sursă de emisii din instalație, în special cu privire la colectarea, măsurarea, calcularea și raportarea datelor.

PARTEA B: Verificarea emisiilor provenite din activități de aviație

(1)

13. **Principiile generale și metodologia stabilite în prezenta anexă se aplică verificării rapoartelor de emisii provenite de la zborurile care se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa nr. 1.**

În acest sens:

- a) la pct. 3, trimiterea la operator se interpretează și ca trimitere la un operator de aeronave, iar la lit. (c) a respectivului punct, trimiterea la instalație se interpretează și ca trimitere la aeronava utilizată la efectuarea activităților de aviație care fac obiectul raportului de monitorizare privind emisiile;
- b) la pct. 5, trimiterea la instalație se interpretează și ca trimitere la operatorul de aeronave;
- c) la pct. 6, trimiterea la activitățile desfășurate în instalație se interpretează și ca trimitere la activitățile de aviație care fac obiectul raportului, întreprinse de operatorul de aeronave;
- d) la pct. 7, trimiterea la amplasamentul instalației se interpretează și ca trimitere la locațiile folosite de operatorul de aeronave pentru a efectua activitățile de aviație care fac obiectul raportului de monitorizare privind emisiile;
- e) la pct. 8 și 9, trimiterea la sursele de emisii din instalație se interpretează și ca trimitere la aeronava de care răspunde operatorul de aeronave;
- f) la pct. 10 și 12, trimiterea la operator se interpretează ca trimitere la un operator de aeronave.

(2) Dispoziții suplimentare privind verificarea rapoartelor de emisie din sectorul aviației

14. Verificatorul se asigură în special că:

a) s-au luat în considerare toate zborurile care intră sub incidența unei activități de aviație enumerate în anexa nr. 1 la hotărâre. În îndeplinirea acestei sarcini, verificatorul utilizează datele privind orarul și alte date privind traficul operatorului de aeronave, inclusiv alte date de trafic ale operatorului de aeronave provenite de la Eurocontrol la cererea respectivului operator;

b) există o coerență per ansamblu a datelor între consumul cumulativ de combustibil și datele privind combustibilul achiziționat sau furnizat prin altă metodă pentru aeronava care efectuează activitatea de aviație.

Dispoziții suplimentare privind verificarea datelor tonă-kilometru transmise în sensul art. 14² și 15 din hotărâre.

15. Principiile generale și metodologia de verificare a rapoartelor privind emisiile de gaze cu efect de seră, în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (12) din hotărâre, menționate în prezenta anexă, se aplică în mod corespunzător și pentru verificarea datelor tonă-kilometru din aviație.

16. Verificatorul se asigură în mod special că, în solicitarea operatorului în cauză, depusă în conformitate cu art. 14² alin. (1) și art. 15 alin. (5) din hotărâre, au fost luate în considerare numai zborurile efectiv efectuate și care se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa nr. 1 de care este responsabil operatorul de aeronave. În îndeplinirea acestei sarcini, verificatorul utilizează datele privind traficul operatorului de aeronave, inclusiv datele de trafic ale operatorului de aeronave provenite de la Eurocontrol la cererea respectivului operator. De asemenea, verificatorul se asigură că sarcina utilă raportată de operatorul de aeronave corespunde înregistrărilor privind

sarcinile utile păstrate de operatorul în cauză în scopul asigurării siguranței zborului.
Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 554 din data de 27 iunie 2006

(= În tot cuprinsul hotărârii, sintagma "Agenția Națională pentru Protecția Mediului" se înlocuiește cu "autoritatea publică centrală pentru protecția mediului".